

1890-10-03

þÿ ‘ ½ ¬ ³ ⁰ . μ Å μ ⁻ ³ ¿ Å ã ±

þÿ • Á μ Å ½ . Ä ¹ ⁰ ì Á ì ³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8154>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεμμοί
Εμψυματα
Λεμεσός
Παφός ✓

ΑΝΑΓΚΗ ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ.

Ἡ ὁσημέραι αὐξουσα ἐπίτασις τῶν ἐγκλημάτων καὶ κακούργημάτων ἐν τοῖς διαμερίσμασι κυρίως Λεμεσσοῦ καὶ Πάφου εἴλκυσε σύντονον τὴν προσοχὴν τῶν πάντων, πάντες δ' ἀνομολογοῦσι, σύμφωνα πρὸς τὴν ἰδέαν, ἣν πρὸ πολλοῦ ἐξεφράσαμεν, ὅτι ἀπαιτοῦνται πλέον ἐκτακτὰ μέτρα πρὸς περιστολὴν τοῦ αὐξόντος κακοῦ. Δὲν ὑπάρχει κυριολεκτικῶς ἀσφάλεια τιμῆς. Ζωῆς καὶ περιουσίας ἐν τοῖς διαμερίσμασι τούτοις καὶ τὸ κράτος τῶν κακούργων κατέστη πανίσχυρον. Ἐνῶ δὲ, ὡς εἶπομεν, ἡ ἐκρυθμὸς αὕτη κατάστασις ἀπὸ πολλοῦ εἴλκυσε καὶ ἐλάττει τὴν προσοχὴν πάντων, δυστυχῶς φαίνεται ὅτι οὐδαμῶς συγκινεῖ ἐκείνους, οἵτινες πρῶτοι ὤφειλον νὰ συγκινηθῶσι καὶ νὰ λάβωσι τὰ ἐν ταύταις περιπτώσεσιν ἀπαιτούμενα ἐξαιρετικὰ μέτρα. Καὶ ὁ τύπος καὶ ὁ λαὸς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ ἀπὸ πολλοῦ ἐζήτησαν νὰ ἐφελκυσωσι τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην τὴν ὑπὸ πᾶσαν

ἔποψιν προστρίβουσιν μῶμον εἰς αὐτήν, καίτοι δ' αὕτη ἀνομολογεί ὅτι ἀληθῶς τυγχάνει ἐκτακτος ἢ κατάστασις τοῦ τόπου ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἀσφαλείας, οὐκ ἔστιν οὐδὲν φαινόμενον πρὸς τὴν ἀσφάλειαν ἀποβλέποντα. Ἐπειδὴ αὐτὴν ἀντιτίθεται πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ πάσχοντος λαοῦ. Εἶναι ἀληθῶς ἀκατανόητος ἢ ἀδρανεία καὶ ἀναλγησία αὕτη τῶν κυβερνῶντων· τί, πρὸς Θεοῦ, περιμένει ἡ Κυβέρνησις ὅπως προνοήσῃ τέλος πάντων παρὶ θεραπείας τοῦ κακοῦ; μήτοι τοῦτο δὲν ἀφίκετο εἰς τὸ κατακόρυφον αὐτοῦ σημεῖον; εἶναι ἀνάγκη ἄρα γε νὰ ἐκκακουρηθῇ ἅπασ ὁ πληθυσμὸς τῆς νήσου, νὰ μὴ ὑπαρξῶσι πλέον ἐν αὐτῇ τιμιοὶ καὶ φιλοπυχοὶ, ὅπως συγκινηθῶ-

σιν οἱ κυβερνῶντες τὸν τόπον καὶ προβῶσιν εἰς ὅ,τι τὸ καθήκον αὐτῶν πρὸ πολλοῦ τοῖς ἐπέβαλλε νὰ πράξωσιν;